

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 588. Pelagii Pap. II. Annus 11. Mavritii Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

id est facti dicitur, que pro eo populum in ista infula...

Enimvero quod non notum confignatum reperit est...

Megilam & genium. concludit tempera vite...

Videntur autem Cesaria illa conius fuisse Valentis...

Obit hinc memoria Cesaria medicum vultu...

Regi autem misit Roman. ista de loco, ubi inuenta...

IESU CHRISTI

Annus 588.

PELAGII PAP. II. MAVRITII IMP. August. II. Annus 5.

Quingentesimo octogesimo octavo Christi anno, Indictionis sexte, Orientalis orbis status milinum...

Insuper Andream iuvenem satellitem facile principem...

Harum dixisset Gregorius, magnamque vim lacrymarum...

profudisset, omnium illorum mentes velut diuina qualam...

Cum vero illi etiam in hac re eius arbitrio cederent...

Idemq; describit bellicos sub Philippico progressus...

Eodem anno e Mauritus Imp. auctus filio, eundem...

Infeliciter quoq; cessit bellum, quod parauerat...

Ceterum illa potius causa iniqua belli illati...

IV. CONCILIATOS COMMVNICAT MILITES.

V. COMMENTATVR HYMILTAS IN EPISCOPIS.

VI. c. Cedren. Annal. hoc anno.

d Greg. Tu r. in lib. 2. 10. r.

VII. c. Isidor in Chron. Goth. RECCARE DVVS FRAN COS VI. CIT.

habeantur ob dimeros casus, quos dimeris in locis
accidisse dicitur; quibus addita sunt, que hoc ipso in-
no, cum de rege Chilperici Regis quæsto haberetur,
Turonis in Ecclesia S. Martini huius plura illicem con-
tra hunc, quomodo causa placuisse miracula Grego-
rii docet, qui ipse omnium narrat historiam. In pri-
mo veno agitur de his, que contigerunt Turonis a de vici-
no hoc ipso anno ario Ecclesie S. Martini, in quo oc-
currebat Eberhardus rex maiestatis, quod necem intulit
Chilperico Regi Francorum, cuius erat cubicula-
rius, qui et aliorum quoque scelerum patrorum inuentus
est, que item Rege Guntheramo, quoad hanc missis
transmitti dederat, ve cuncta fierent illas Ecclesie im-
munitate: quæ et his auditis magnopere succensisse
videtur. Scribitur facillimum tantum per legem Ecclesia-
sticam, ut videretur fieret, placuit emendari, sed interfe-
ctores vno secuta est, cum & ipsi interfecit sunt.

Erat præterea recens memoria, quanta locis sacris
libentia impetrata esset, de militibus illis, qui violassent
hulicam S. Vincentii martyris apud Agenensem civi-
tatem; de quibus patet illa Gregorius habet: Multos
quidem * domo vno coarctavit: Nam pariter manus divinitus
rebat, amittentes finem magnam, sicut ex incendio surgere
sunt: nonnulli accepti a domo per energiam de bacchantes, mar-
tyrum delictabant: plurimi vero senecti a solitudine proprii se-
culi sustulibant. His igitur adeo patendi visis læpe por-
tatis, penamque sunt cum Rege Episcopi, ut Ecclesiasti-
cis immunitatem iterum noue sanctis legibus com-
municarent.

Sed & quod plerumque grauitur in Gallis a Principibus
peccatum esset, cum Iudices sæpe in Episcopos, ma-
nans violentas inueissent, eosque in carcerem detruissent,
& cum Regum etiam exilij pena damnassent: prohibuit
sancti Synodus & Episcoporum iudicia agitari per sæculi
singulorum, sed per suos Metropolitanos, vel si causa est
et grauior, apud provinciale Concilium agi decreuit.

Idem de clericis cuiusque ordinis statuit quod quidem
non recessi institutum, sed ab eo ferme Christianitatis
mactens exordio esse seruatum, Patres asseruerunt.
Quod vero interpres ille prauus vñs in Gallis, ut Ep-
iscopi Reges adimites, ipsos etiam negotiorum causa
in venationibus sequerentur, atque iudem mox ex Episco-
pi in venatores transformarentur, alerentque canes &
accipitres, sicque fieret, ut in Episcoporum quorundam
domibus auderent etiam inodi aues tridere, canesque la-
trare: venit Synodus ista fieri statuto canone, ad cuius
finem hæc legitur: *Causidenda est igitur Episcopalis habi-
tatio breuis, non latationis operibus bona, non inuisibilibus veneno-
sa, Vigetque Dei est obediens cantilena: monstrum est & dele-
uonitas, cuius tibi vel accipitres habitare.*

Sed & illud crimen inemendatum minime reliquit,
cum poeentes fulti fauore Regum aliena sibi ven-
dicarent sibi titulo, vel quouis modo vlturarent; quos
anathematis Synodus & ipsa percellit.

Verum & illud præterea memoria dignum Patres, rege-
ramente, confirmarent, ut laici clericos omnino ve-
ritant deberent, ista sancientes memoria digna: *Statui-
mus, ut si qui secularium quempiam clericorum in timore obuium
habuerit, vñ ad inferos gradum honoris venerit (sicut con-
dunt Christianum) illi colla subdat, per cuius officia & obsequia si-
delissima Christianitas iura promeruit. Et si quidem ille sacra-
laris equo rotatur, clericusq; simuliter, seculari gale non de capite
auferat. Et clerico foveat salutationis munus adhibeat. Si vero
clericum pedes gradat, & seculari rotatur equo sublimi: illico ad
terram debeat, & delatum honorem predicto clerico foveat cha-
ritate exhibeat: ut Deus, qui vera charitas est, in vtriusq; latetur, &
delictum suaverunt, adificat. Qui vero hæc, quæ Spiritu S.
delicta sanata sunt, transgredi voluerit, suspendatur. Hæc Pa-
tres.*

Rursum vero Ecclesiasticos omnes procul volentes
esse a sanguine h, venter ut clericos inter se examini reo-
rum, & ad locum accedere, vbi rei criminis morte mul-

ctarentur, hæc & alia salubri concilio * à Patribus sunt
constituta, ut conditio illorum temporum exigere vide-
batur; ad postremumque illud additum, ut quolibet tri-
ennio generale Concilium ageretur, indicereturque illud
ab Archiepiscopo Lugdunensi. Præter hæc autem in ea-
dem Synodo ducesorum Episcoporum ventilaræ sunt
causæ, & peracta iudicia, de quibus ita Gregorius i.

Interim (inquit) dies plures aduenit: & Episcopi ex iussu Re-
gu Guntherami apud Martonensem urbem collecti sunt. Fau-
stianum autem, qui ex iussu Gundebaldi Agensiu vrbis fuerat E-
piscopus ordinatus, ea conditione remouetur, ut cum Bertram-
no Crescentij sine Palladio, qui eum benedixerant, vicibus pasce-
rent, centesimoque ei annis singulis ministrarent. Nicetius
autem ex laico, qui prius Chilperico Regi præceptum esset, in
ipsa vbi Episcopatum adeptus est. Vrsinus Cadurensis Episco-
pus excommunicatur, pro eo, quod Gundebaldo excoisite, publi-
ce est confessus, accepto criminis placito, ut penitentiam tribui an-
ni agens, neq; capillum, neque barbam rideret, vno & carni-
bus abstineret: *Missa celebrare, clericos ordinare, Ecclesias, Chris-
tiam benedicere non presumeret, eosque dare penitus non auder-
et: vitulis tamen Ecclesie per eius ordinationem, sicut solita e-
rat, omnino exerceatur. & paulo post: Prætextatus vero Ro-
thomagensis Episcopus, orationes, quas in exilio positus calphit, eor-
um Episcopi recitauit, quibusdam quidem placuerunt: à qui-
busdam vero, quia artem scitatus minime fuerat, reprehendeban-
tur. Sicuti autem per loca Ecclesiasticis & rationabilis erat, & in-
fectus:*

His etiam diebus Guntheramus Rex grauius egrotauit, ita
ut periret a quibusdam non posse prois euadere: quod credo
providentiam Dei fuisse. Cogitabat multos Episcoporum exilio
deducere. Theodorus itaq; Episcopus ad urbem suam regressus,
fauente omni populo, cum Laude susceptus est. hæc enim de Actis
Synodici Gregorius. Eorundem sanctæ Synodi decreto-
rum viginti meminit Ado Viennensis, dum ait de S.
Euantio Episcopo Viennensi: *Hic cum S. Prisco, & Arsenio
Senonico, & Remigio Bituricensi, & cum aliis sanctis Episcopis, vi-
ginti capitula Ecclesiastica perfecte comprobauit, quibus confidit
quos, Syagrius Eduensis Episcopus, vñ summa sanctitatis, hæc de
Synodo & Sanctis, qui interfuerunt, Ado, dum recen-
set iuxta Ecclesie Viennensis Episcopos: de quibus non
prætereat, quod ante hunc, de quo agit, Euantium suc-
cessisse ait Namatio, siue Manatio, quem generis nobi-
litate, vitæ egregia sanctitate, & eloquentia celeberrimam
predicat. fuerat ipse ex coniugio vocatus ad Ecclesiam:
cuius vxor non minori, quam ipse sanctitate prefulgebat,
sicut & generis nobilitate: fuitque illi nomen Euphrasia,
de qua ex scripto codice Fortunati huc tibi epitaphium
legendum exhibeo.*

*Si pietatis opus nunquam morietur in animum:
Vni pro merito sœuina sancta tuo.
Inclita siliceo radians Euphrasia regno,
Nec mihi stenda manes, cum tibi læta plateas,
Terram terra edat, sed spiritus astrare cepit:
Pari sacet hæc tumulo, pari tenet illa posum.
Corpore deposito leuori veltia volata:
Stans melior celo, quam prius esses homo.
Carni iniqua domani, de te tibi facta triumphans,
Ad patriæ sedes cuius opinare dui.
Ardua nobilitas pro auorum luce coronans,
Plus tamen es merito glorificanda tuo.
Vir cui Namatius datus Virena sacerdos,
Coniuge defuncto, con sociata Deo.
Eculibus, viduas, captiuos omnia fundens,
Paupertate pia diues, ad astræ subis.
Eternum mercata diem sibi tempore petro,
Missi ad celos quas sequeretur opes.
Sed rogo per Regem par adsi gandida dantem,
Pro Fortunato supplice funde precem.
Obtinere votis, hæc qui tibi carmina misit,
Vt mereat claudij quandoq; clauis Petri.
hæc enim epitaphium. Iam ad Guntheramum Regem
tantæ Synodi cogendæ auctorem redcamus.
Post Synodum peractam Guntheramus Rex edidit
sanctionem ad Episcopos atque Iudices scriptam, qua*

* concilio
ASANGVI-
NEPRO-
CVL CLER-
ICIS
i Greg. hist.
Franc. lib.
c. 10.
XXI
COGNITAE
IN SYNO-
DO CAY-
SÆ EPI-
SCOPO-
RVM.

XXII.

EPITAPH.
EUPHRA-
SIAE.

XXIII.

(vt dicit religiosissimum Principem) eosdem hortatur Episcopos, Verbi in primis predicationi inuigilare; sed & ne manus Episcopale per vicarium, sed per seipfos exteplent, admonet. Datum est edictum hoc eodem anno quarto Idus Nouembri; quod cum memoria dignum sit, hic apponimus, si enim sic habet: *Contra inuicem Rex Francorum omnibus Pontificibus, ac vniuersis Sacerdotibus & cunctis laicis, in regione nostra constitutis.*

Per hoc superna maiestati auctorum, cuius vniuersa reguntur Imperio, placari credimus. sicut populo nostro iustitia iura seruamus: & ille pius Pater & Dominus, qui humana fragilitate substantiam suo semper adiutare consuevit auxilio, melius dignabitur consiliorum necessitatibus, que sunt opportuna, concedere, quos cognoscat praeceptorum suorum mensura custodire. Dum ergo populi nostri stabilitate & saluatione regnum, vel populi sollicitudine per uigiliis attentius pertractauimus: agnosimus in hanc regionem nostram spatia vniuersa sceleris, que canonibus & legibus pro diuino timore puniri consueuerunt, suauiter aduersario boni operis, perpetrari. Et ex hoc pro ualido indignatione castitatis per diuersa facti temporales homines, aut peccata, aut morbo conuulsi merentur, aut gladio, dum diuina iudicia non timeant: atque ita fit, vt admittendo illicita, per ignorantiam multi pereant. & non solum presentem vitam, sed ceteras cogunt amittere, sed & inferni supplicia sustinere.

XXXV.

Ad uos ergo, sancti Pontifices, quibus diuina clementia potestatis potestate concessit officium, in primis serenitate nostra sermo dirigetur, sperantes, quod ita populorum uobis prouidentia diuina commissa frequentis predicatione sanctitatis corrigere, & pestiferi gladio gubernare, quatenus dum vniuersi diligendo iustitiam conuersatione praecepta cum omni honestate & edocione uirtute melius, cuncta uerum aduersitate remota, celesti beneficio concedatur tranquillitas temporum, & congrua saluatio populorum. Et licet absque nostra admonitione ad vos specialiter praedicti causa pertineat: atamen reliquorum peccata vos omnino credimus esse participes, si futurum uestrorum culpa non aliqua oblatione corrigatur, sed silentio praeteritis. Nam ut nos, quibus facultatem regnandi superi Regis commisit auctoritas, iram eius euadere possimus, si de subiecto populo subiectum non habemus.

XXXVI.

Idcirco huius decreti ac definitionis generalis uigore decernimus, vt in omnibus diebus Dominicis, in quibus sancta Resurrectionis mysterium ueneramus, vel in quibuscumque reliquis solemnitatibus, quando ex more ad ueneranda templorum etacula uniuersa plebs conuulsa deuotionis congregatur studio, praeter quod rituum praeparari conuenit, ab omni corporali opere suspendantur, nec ulla carissimum praeceptum integritate noncauant.

XXXVII.

Sed vos Apostolici Pontifices, uigilantes uobiscum consacerdotes uestris & filii sanctae Ecclesiae, ac indices licetorum, quoscumque agnosceris, quod uia a qualitate honesta commendat, ita uniuersam populi multitudinem conuulsa vel Deo placita uigiter predicatione corrigite, vt bene uiuentis iustitiam aduersitatum sermo ualeat, & excedentes ad uiam recti iuribus correctio pastoralis adducat: quatenus omnes uiam iustitiae laudabiliter studuerint uiuere, vel equitatem & iustitiam conseruare, qualiter ab omni peccatorum fece liberis suis sanctis suscipiat Ecclesia Christiana.

XXXVIII.

Et immo quicumque Sacerdotum aut sacerdotum intentione mortifera peruersantes, crebris admonitis emendare negligenter: iuxta quosdam conditiones causam aut excessus personarum exegerint, alios conspicua seueritas corrigat, alios legalis poena percellat: quoniam nec innocentes potest reddere cellata securitas libera, nisi culpam probato praeterit criminosis: nec minor est pietas potestatem conteri, quam releuare compressos. Conuenit ergo, vt iustitia & equitas in omnibus uigore seruetur, distinguat legalis uisio iudicium, quos non corrigat canonica praedictio Sacerdotum: quo fiat, vt dum praeterita reseruantur scelera, nullus audeat perpetrare futura. & ita uniuersos excedentes pro disciplina tenore seruando correctionis frena constringant, & in uniuersa regione nostra pacis & concordiae iura proficiant. Cuncti itaque iudices iuxta (sicut Deo placet) student dare iudicia: nam non est dubium, quod atrium illorum condennabit sententia nostri iudicij, a quibus non tenetur aquitas indicandi. Non Vicarios aut quoscumque a latere suo per regionem sibi commissam

ingituros aut defraudatores, qui (quod absit) mala episcopi conseruando, uenialiter exercent, aut iniqua quibuscumque spolia inferre praesumant.

Clericorum transgressiones, cum aduersario ingente, conseruent, quantum illis pro diuino amore reuerentia uicarij responditur, tantum conuenit, ut actiui reseruentur: quoniam si sancti proficere, aut iustitiam indices (quod nefas est) subditorum suorum seclera potius occurrere, quam reseruentur: se ex hoc amplius reos esse vel nocios, non ignorant. Comita ergo, quae huiusmodi tenore decernimus, perpetuo uolunt custodiri: quia in sancta Synodo Matifoniensi haec omnia (sicut nosse) fundamina desinere, quae praesenti auctoritate reseruentur. Subscriptio Domini Guntherami Regis. Data sub die quarto Idus Nouembri, uiginti quarto anno regni ipsius ad hunc Regem. haec sunt dictum Regis maxime pii a cunctis Christianis Principibus praeculis habendum, vt cum sine pelle, sine penuria, bellouae affligi suos populos uident, ad populi mores corrigendos atque Indices emendandos se conuertant, prout fecisse uidimus Guntheramnum.

Quod uero pertinet ad Reccardum Regem, ipse (vt Christianum Principem deceat) filius pacis, quantumlibet Victor, pacem tamen missa legatione a Guntheramno Rege Francorum petit hoc anno: sed cum non obtinuerit, sequenti uertice anno alia missa legatione id ipsum exitiis postulasse constat: uerum cum minime consecutum esse, idem Gregorius tradidit. Porro tantum Regem pacis cultorem maxime pio dono munerata est Deus, ut eum a maximo liberaret discrimine, a conuersione nimirum dolis fabricata Regine nouerit conspirantis cum Vidua Episcopo Ariano hoc ipso anno tertio regni eius.

Sed redeamus ad Francos, quos praeter bellorum infelices exitus hoc pariter anno afflixit non modicum regis ciuitatis incensio, hoc enim anno decimo Childberti Regis Parisiensis ciuitas conflagravit. Quae uero admittenda memoria digna tum acciderit, Gregorius ita narrat: *Exiit autem in his diebus ab urbe Parisiensi noster, quae dicitur incolis: Fugite ab urbe, & scitate eam incendio conseruandam. Quae cum a multis trideretur, quod hoc aut fortium praesagio diceret, aut uana aliqua formidatione, aut certe demum ueridicam haec insinuita praeserit, respondit: Nequaquam est ista, ut dicitis: nam in ueritate loquor, quae uult per fontium a basilia S. Vincentij uenientes uiam illam, atque tunc manu uentum, & domos negotiatorum ex ordine succedentes. Denique post tertiam noctem, quod haec ueritas est effata, incedente tempore, quidam e ciuitate accensio lumine in promptuarium est ingressus, alij impioque eo ac lateri, quae necessaria erant, abiecit, lumine secus capellam olei derelictis. Erat autem domus haec prima sicut portauit, quae ad mediam diem pandit egressum: ex quo lumine apprehensa domus uenit conseruatur, de qua & alia apprehensa caperent.*

Tunc dirimente igne super uinctus carceris, apparuit eis beatus Germanus, & conuulsi uenit atque catenis, quibus uincti tenebantur, reserato carceris ostio, uinctus abire permisit incales. Illi uero egressi, se ad basiliam S. Vincentij, in qua sepulchrum habebat B. Anstifitii, contulerunt. Legitur autem per totam ciuitatem has argue uisus, flante uento, flamma seruetur, atque uariis rognaret incendium, appropinquare ad alicum portum cepit, in qua B. Martini oratorium habebatur, quod hoc aliquando factum fuerat: eo quod ibi leprosi maculosi hominum officia dispulisset. Vir autem, qui eum interitus uirgulis in sidere conseruauerat, confusus in Domino, nec de B. Martini uirtute dispulisset, resque suas intra eius parietes amittit, dicens: Crede enim & fides mea est, quod repellat ab hoc loco incendium, qui septemdecim impetant, & in hoc loco leprosi hominum castris, officia medent, praegant. Appropinquante enim uisus incendio, seruetur uariis globis flammarum, qui per cunctos parietes oratorij, protinus tepelcerant.

Clamabat autem populus uero ac mulieri: Fugite, o mulieri, vt euadere possitis. Ecce iam ignium pendio super uos dixit, ecce flamma incendij cum carbonibus tamquam ualidus uenter ad uos usque distenditur: Egredeimini ab oratorio, ne eum colorem incendio conseruamini. At illi oratorij fundentes, nequaquam ab his uocibus mouebantur. Sed nec mulier se uincitum a fenestra.

1 Tom. 2. Genes. post illa. Cent. Martiano XXIV. Guntheramnum GVNTHERAMNI REGIS EDICTVM.

XXXV.

XXXVI. DE FESTIS DIEBUS COLENDIS

XXXVII. QUID AGERE DEBEANT SACERDOTES

XXXVIII. DE IUSTITIA & RVANDA.

XXXV. CLEBERI RVM VCATA A CRIFICIA RICEBA

XXX. RECCARDVS DVS RAS PACHVS DIGNVS S. GREGORII FRANCISVS SIVVS

XXXI

Gregorius Francus

DECISSVS DVS RAS RASVS

XXXIX. S. GREGORII NVS LIPVS RAYVS CIVS D. CARLEVS

XXXIX

CHRISTI PELAGII MAVRITII IMP. 3. 588. ...

PELAGII PAP. II. 588.

CHRISTI PELAGII MAVRITII IMP. 3. 588.

CHRISTI PELAGII MAVRITII IMP. 3. 588. ...

CHRISTI PELAGII MAVRITII IMP. 3. 588.

...per quam interitum suum non desiderat, amovitur, quia...
...non solum hoc etiam cum a...
...quod ab una parte potius cooperat de se...
...Ab alia...
...non solum hoc etiam cum a...
...quod ab una parte potius cooperat de se...
...Ab alia...

quicq. an minere aut auferre profiant. Quod si quis hoc
quoque tempore temere aut auferre profuerit; velut ne-
cator pauperum, anathemate perpetui iudicij divini plectatur.
& veluti sacrilegus peccator, crimini sui veni, supplicij aeterni
teneatur obnoxius. huicque Patres, nec de eodem Valen-
tino Concilio quicquam praeterea inveniunt. Eminent-
dandum vero, dum in titulo inscriptum illud habetur
Indictione secunda: multum enim inter se pugnat, ut
haec acta sint vigesimoquarto Guntheramni Regis an-
no, & facta dicantur Indictione secunda: manifestus e-
nim arguitur error, cum hic annus (vt dictum est) septi-
ma sit Indictionis.

...Quo pariter anno aucta est Gallia novo martyre,
nonpe Praxetato Episcopo Rothomagensi: qui diu
multumque odio perfidae Fredegundis exiliis fatigatus
& afflictus, nihil remittens sacerdotibus constantem in
redarguendo peccata Principum, potissimum vero
Fredegundem ipsam, quam alteram Iezabelem his tem-
poribus Gallia passus est: ab eadem immisso tandem sciri-
o, in Ecclesia ipsa ferro percussus, ac paulo post spiri-
tum Deo reddidit. Ita plane secundum S. Ambrosij sen-
tentiam, vtilius Principes Episcopos odio prosequuntur,
quam illecebris blandiuntur. Ad coronam enim
sacerdotum permissi Deus scelestos Principes
insanire, furereq; aduersus eos: quo quid in eis intus vir-
tutis lateat, fons apparet, in multorum vtilitate effundatur;
& lumen, quod reconditur in lagenis militum Gedeonis,
Asdem perfractis, foris appareat, quo sancta Dei il-
lustratur Ecclesia. Res autem gesta à Gregorio Turonen-
sita describitur.

...Dum haec agerentur, & Fredegundis apud Rothomagensem
vrbem commoraretur, verba amarissimis cum Praxetato Pon-
tificice habuit, dicent, venturum esse tempus, quando exilia in qui-
bus detentus fuerat, renferret. Et ille: Ego semper & in exilio
& extra exilium Episcopum fui sum, & ero. Nam tu non semper re-
gali potentia perfruis. Nos ab exilio procehimus, thibante Deo,
in regnum: tu vero ab hoc regno demergeris in abyssum. Resiliu-
erit tibi, vt solutis relicta atq; malitia, qua semper serues, ab-
straheris: vt & tu vitam adipsereis aeternam, & parvulum,
quem genuisti, addocere ad legitimam posses aeternam. Haec factus,
cum verba illius mulier graniter acciperet, se a conspectu eius seclie
ferens abstulit.

IV.
S. PRAXETA-
TATI MAR-
TYRI.

d Grego. lib.
8. c. 31.
V.
REDARGV-
TI REGI-
NAM PRÆ-
TEXTATVS
EPISCOPVS

VI.
A SICARIO
PERCVSSVS
EPISCOPVS

IESV CHRISTI

Annus 589.

PELAGII PAP. II. MAVRITII IMP. ANNIUS 12. ANNIUS 4.

Quingentesimus octogesima nonus incipit annus
sub septima Indictione: cum decimo Kalendas Iu-
lii, anno Guntheramni vigesimo quarto nondum ablo-
luta, celebrata est Synodus Valentina in Gallia decem &
septem circumpetito Episcoporum, in qua pauperum
causa fuit cognita: sed & donationes factae ab eodem
Rege, sine Regina, atque filiabus eius diversis Ecclesiis
confirmatae auctoritate Apostolica, subscriptionibus eo-
rundem munite sunt, est de his eiusmodi decretum:

Adveniens autem Dominica resurrectionis die, cum Sacerdos
ad implenda Ecclesiastica officia ad Ecclesiam maturus prope-
rasset, Antiphonas iuxta consuetudinem incipere per ordinem
cepit. Cumq; inter psallendum Formale decumberet: eundem
adit homicida, qui Episcopum super Formulam quiescentem,
extrahit & baltheo cultro, sub ascella percussit. Ille vero vocem e-
mittens, vt clerici, qui aderant, adiuverent, nullus auxilio de tan-
to asistentibus est aditus. At ille plenas sanguine manus super al-
tarium extendens, orationem fundens, & Dei gratias agens, in
cubiculum suum inter in una fidelium deportatus, in suum le-
ctulum collocatus est. Statimq; Fredegundis cum Beppoleno Du-
ce & Anjoaldo adfuit, dicens: Non oportuerat vobis a reliquijs
plebi tuae sancti Sacerdos, vt ista tuo cultro evenirent. Sed viri-
tatem indicaretur, qui tanta auidia est perpetrare, vt digno pro hoc
scelere supplicij sustineret. Scitis autem eam Sacerdos hac dolose
proferre, ait: Et qui haec fecit, nisi is, qui Regem interemit, qui sa-
pientis sanguinem inconvicem effudit, qui diuersa in hoc Regno ma-
lita commisit? Respondit mulier: Sunt apud nos peritissimi me-
dici, qui huiusmodi mederi possunt: permittite, vt accedant ad te.
Et ille: Iam inquit, me Deus precipit de hoc mundo vocari: nam tu,
que hic sceleribus principum tuorum, etis maledicta in sacro-
lo, & erit Deus vltor sanguinis mei de ore tuo. Cumq; illa dis-
celet: Pontifex ordinata domo sua, spiritum exhalavit. Ad
quem spectandum Romacharius Constantina vrbis Episcopus ad-
venit, addit Gregorius de necato ab eadem Regina fe-
niore quodam eiusdem Ecclesiae Rothomagensis, cum
ipse eidem necem sanctissimi Antistitis exprobrasset: ta-
gitq; demum de sticellore eidem subrogato Melchiorio.
Porro quem perfida Fredegundis in Ecclesia occidi fecit,
coluit semper Ecclesia Catholica martyrem, eundemq;
inter martyres scriptum annuoetaria memoria celebrari.

...Cui in vrbis Valentina iuxta imperium gloriosissimi domini
Guntheramni nostra modestitas pro diuersis pauperum querimon-
iis commisit: vt primo, audire Deo, deorumq; sanctorum,
quod pro salute & anime sua saluaretur vel religionis statu cen-
suerim oportet: id est, vt quia peccatum Rex, per virum il-
lustrem episcopatum Resurrectionem datus ad sanctam Synodum
episcopis fuerint, vt modumque iam ipse, quam debeat me-
morie regis sui deservitibus Regina, vel filiae eorum Deo sacra-
ta puelle, ut est, bona memoriae Clodoberga, vel Codelidis locis
sanctis antistitibus, aut ad hoc conferre decreverint, antiorita-
re Apostolica debere sancta Synodus presentis tituli manuum sua-
rum subscriptione firmare. Et tunc laudabilis deuotionis non so-
lum satisfactionem, sed etiam diuinam credimus posse gratiam
conferre.

...Idcirco presentis constitutionis, vnamini consensu, Deo me-
dia, Synodus sancta debent, vt si quid basilica sancti Marcelli,
vel sancti Symonis, vel quibusvisque locis, vel formationibus
Deo per quosdamque auctoritates, aut scripturarum epistolam
proferre dominus Rex, vel supra nuncupata regis sui, filiarum
uocem sua in ministerio altarium, sua in quibusvisque ste-
rilitate, que ad diuinum cultum pertinere noscuntur; contu-
isse vel aliter conferre voluerit, neque Episcopi locum, neque po-
tatem regis quacumque tempore successora de coram voluntate

Quo-